

11. वेदितव्यानि मित्राणि

[संसारना साहित्यिक जगतमां सौथी महाकाय कृति तरीके जेनी प्रसिद्धि છે, તે મહાભારત નામે જાણીતી કૃતિ મહર્ષિ વ્યાસે રચેલી છે. હાલમાં આ મહાભારત ગ્રંથ લગભગ એક લાખ શ્લોક પ્રમાણવાળો છે.

મહાભારતમાં 18 પર્વ આવેલાં છે. પ્રથમ પર્વનું નામ આદિપર્વ છે, જ્યારે સૌથી છેલ્લું પર્વ સ્વર્ગારોહણપર્વ છે. બારમા શાન્તિપર્વમાં જીવનની અનેકવિધ સમસ્યાઓનાં સમાધાન નિરૂપવામાં આવ્યાં છે.

શાન્તિપર્વમાં કુલ મળીને 365 અધ્યાય આવેલાં છે. આ બધા અધ્યાયોને રાજધર્મનુશાસન પર્વ (1થી 130), આપદ્ર્ઘર્મ પર્વ (131થી 173) અને મોક્ષધર્મ પર્વ (174થી 365) એવાં આંતરિક પર્વોમાં વહેંચવામાં આવ્યા છે. આમાંના આપદ્ર્ઘર્મ પર્વમાં ભીષ્મ અને યુધિષ્ઠિરનો સંવાદ આવેલો છે અને તેમાં રાજનીતિનો ઉપદેશ છે. આવા જ એક પ્રસંગે, માણસે પોતાના મિત્રો રાખવા જોઈએ, એવો બોધ યુધિષ્ઠિરને આપ્યો છે. આ ઉપદેશ દરમિયાન એ પણ બતાવવામાં આવ્યું છે કે મિત્ર કેવા હોઈ શકે, તે કેવી રીતે બનતા હોય છે અને કેવી રીતે તે આપણા ઉપર ઉપકાર કરતા હોય છે.]

वेदितव्यानि मित्राणि विज्ञेयाश्चापि शत्रवः ।

एतत् सुसूक्ष्मं लोकेऽस्मिन् दृश्यते प्राज्ञसम्मतम् ॥ 1 ॥

शत्रुरूपा हि सुहृदो मित्ररूपाश्च शत्रवः ।

सन्धितास्ते न बुध्यन्ते कामक्रोधवशं गताः ॥ 2 ॥

नास्ति जातु रिपुनाम मित्रं नाम न विद्यते ।

व्यवहाराच्च जायन्ते मित्राणि रिपवस्तथा ॥ 3 ॥

यो यस्मिन् जीवति स्वार्थं पश्येत् पीडां न जीवति ।

स तस्य मित्रं तावत् स्याद् यावन् स्याद् विपर्ययः ॥ 4 ॥

मित्रं च शत्रुतामेति कस्मिंश्चित् कालपर्यये ।
 शत्रुश्च मित्रतामेति स्वार्थो हि बलवत्तरः ॥ ५ ॥
 तन्मित्रं कारणं सर्वं विस्तरेणापि मे शृणु ।
 कारणात् प्रियतामेति द्वेष्यो भवति कारणात् ॥ ६ ॥
 प्रियो भवति दानेन प्रियवादेन चापरः ।
 मन्त्रहोमजपैरन्यः कार्यार्थं प्रीयते जनः ॥ ७ ॥
 उत्पन्ना कारणे प्रीतिरासीन्नौ कारणान्तरे ।
 प्रध्वस्ते कारणस्थाने सा प्रीतिर्विनिवर्तते ॥ ८ ॥
 आत्मरक्षणतन्त्राणां सुपरीक्षितकारिणाम् ।
 आपदो नोपपद्यन्ते पुरुषाणां स्वदोषजाः ॥ ९ ॥
 शत्रून् सम्यग् विजानाति दुर्बला ये बलीयसः ।
 न तेषां चाल्यते बुद्धिः शास्त्रार्थकृतनिश्चया ॥ १० ॥

टिप्पणी

नाम (पुंखिंग) : लोकः जगत्, लोक व्यवहारः वर्तशूक, व्यवहार, आचरण स्वार्थः स्वार्थ, गरज विपर्ययः अवणो, उलटो कालपर्ययः समयनुं बदलावुं ते, काणनुं पसार थवुं ते प्रियवादः मिय लागे तेवुं वचन

(स्त्रीखिंग) : पीडा दुःख, कष्ट शत्रुता दुश्मनावट मित्रता भैर्वी, दोस्ती प्रीतिः प्रेम, स्नेह

(नपुंसकखिंग) : कारणम् कारण, हेतु, निभित्त

सर्वनाम : एतत् आ (नपुं.) अस्मिन् आभां (पुं. के नपुं.) यस्मिन् जेभां (पुं. के नपुं.) मे भारुं ये जेओ (पुं.) तेषाम् तेमनुं, तेओनुं (पुं. के नपुं.)

विशेषणः : वेदितव्य जाणवा योऽय विज्ञेय जाणवा लायक सुसूक्ष्म खूब औ सूक्ष्म सम्मत भान्य, स्वीकृत सन्धित जोडायेलुं, संधियुक्त, जोडाणवाणुं बलवत्तर वधारे बणवान, भारे बणवाणुं द्वेष्य देखने पात्र अपर भीजुं प्रध्वस्त नाश पामेलुं.

अव्यय : हि खरेखर जातु क्यारेय

समास : प्राज्ञसम्मतम् (प्राज्ञानां सम्मतम् प्राज्ञसम्मतम् । षष्ठी तत्पुरुष) । कामक्रोधवशम् । (कामः च क्रोधः च इति कामक्रोधौ, (इतरेतर, द्वन्द्व) । कामक्रोधयोः वशः कामक्रोधवशः, तम् । षष्ठी तत्पुरुष) कालपर्यये (कालस्य पर्ययः कालपर्ययः; तस्मिन् । षष्ठी तत्पुरुष) । मन्त्रहोमजपैः (मन्त्रः च होमः च जपः च मन्त्रहोमजपाः, तैः । इतरेतर द्वन्द्व) । आत्मरक्षणतन्त्राणाम् (आत्मनः रक्षणम् आत्मरक्षणम् (षष्ठी तत्पुरुष) । आत्मरक्षणस्य तन्त्रम् आत्मरक्षणतन्त्रम्, तेषाम् । षष्ठी तत्पुरुष) । स्वदोषजाः (स्वस्य दोषः स्वदोषः (षष्ठी तत्पुरुष) । स्वदोषात् जायन्ते इति स्वदोषजाः, उपपद तत्पुरुष) ।

क्रियापद : प्रथम गणः : (आत्मनेपद) वि+नि+वृत् (विनिवर्तते) निवृत थवुं

यतुर्थ गणः : (आत्मनेपद) विद् (विद्यते) होवुं जन् (जायते) उत्पन्न थवुं उप+पद् (उपपद्यते) उत्पन्न थवुं, संपन्न थवुं, उपज्ञवुं

વિશેષ

(1) શબ્દાર્થ : વેદિતવ્યાનિ જાણવા યોગ્ય, જાણી લેવા જોઈએ. દૃશ્યતે જોવામાં આવે છે. આપદ આપત્તિ શત્રુરૂપા: દુશ્મનનું રૂપ ધરાવતા મિત્રરૂપા: ભિત્રનું રૂપ ધરાવતા ન બુધ્યતે જાણી શકતા નથી. જીવતિ જીવતા હોય તારે (સતિ સપ્તમી) સ્યાત् થાય. બને. એતિ જાય છે. પ્રાપ્ત કરે છે. પામે છે. કસ્મિંશ્રિત કોઈકમાં પ્રિયવાદેન પ્રિય બોલવાના કારણો કાર્યાર્થમ् કામ માટે, કામ પાર પાડવા માટે પ્રીયતે ખુશ થાય છે કારણાન્તરે અન્ય કારણમાં, બીજું પ્રયોજન પાર પાડવામાં આત્મરક્ષણતત્ત્વાણામ् પોતાના રક્ષણ માટે સ્વાધીન લોકેનું સુપરીક્ષિતકારિણામ् સારી રીતે ચકાસીને કાર્ય કરનારાઓનું આપદ: આપત્તિઓ, મુશ્કેલીઓ નોપપદ્યને ઉત્પન્ન થતી નથી. આવતી નથી. વિજાનાતિ જાણો છે. વિશેષ રૂપે જાણો છે. બલીયસ: બળવાનોને ચાલ્યતે થલિત કરાય છે. શાસ્ત્રાર્થકૃતનિશ્ચયા શાસ્ત્રના અર્થ-પ્રયોજનના આધારે નક્કી કરાયેલી.

(2) સન્ધિ : વિજ્ઞેયાશ્રાપિ (વિજ્ઞેયા: ચ અપિ) | લોકેઽસ્મિન् (લોકે અસ્મિન्) | શત્રુરૂપા હિ (શત્રુરૂપા: હિ) | સુહ્દો મિત્રરૂપાશ્ (સુહ્દઃ મિત્રરૂપા: ચ) | સથિતાસ્તે (સથિતા: તે) | નાસ્તિ (ન અસ્તિ) | રિપુર્નામ (રિપુ: નામ) | વ્યવહારાચ્ (વ્યવહારાત् ચ) | રિપવસ્તથા (રિપવ: તથા) | યો યસ્મિન् (ય: યસ્મિન्) | સ તસ્ય (સ: તસ્ય) | સ્યાદ् યાવન (સ્યાત् યાવત् ન) | સ્યાદ् વિપર્યય: (સ્યાત् વિપર્યય:) | શત્રુતામેતિ (શત્રુતામ् એતિ) | શત્રુશ (શત્રુ: ચ) | મિત્રતામેતિ (મિત્રતામ् એતિ) | સ્વાર્થો હિ (સ્વાર્થ: હિ) | તન્મિત્રમ् (તત્ મિત્રમ्) | વિસ્તરેણાપિ (વિસ્તરેણ અપિ) | પ્રિયતામેતિ (પ્રિયતામ् એતિ) | દ્રેષ્યો ભવતિ (દ્રેષ્ય: ભવતિ) | પ્રિયો ભવતિ (પ્રિય: ભવતિ) | મન્ત્રહોમજપૈરન્ય: (મન્ત્રહોમજપૈ: અન્ય:) | પ્રીતિરાસીન (પ્રીતિ: આસીત् ન) | પ્રીતિર્વિનિવર્તતે (પ્રીતિ: વિનિવર્તતે) | આપદો નોપપદ્યને (આપદ: ન ઉપપદ્યને) | દુર્બલા યે (દુર્બલા: યે) |

સ્વાધ્યાય

1. અધોલિખિતેભ્ય: વિકલ્પેભ્ય: સમુચ્ચિતમ् ઉત્તરં ચિનુત |

- (1) કસ્માત् મિત્રાણિ રિપવ: ચ જાયન્તે ?
- (ક) શાસ્ત્રજ્ઞાનાત् (ख) વ્યવહારાત् (ગ) દૈવાત् (ଘ) બુદ્ધિબલાત्
- (2) પ્રધ્વસ્તે કારણસ્થાને સા પ્રીતિ: |
- (ક) વિનિવર્તતે (ख) જાયતે (ગ) વર્ધતે (ଘ) દૃશ્યતે
- (3) આત્મરક્ષણતત્ત્વાણાં પુરુષાણાં કિં ન ઉપપદ્યતે ?
- (ક) આપત્તિ: (ख) સુખમ् (ગ) સમ્પત્તિ: (ଘ) સ્વાર્થમ्
- (4) શત્રુમિત્રસમ્બન્ધે ક: બલવત્તર: ?
- (ક) સ્વદોષ: (ख) સ્વાર્થ: (ગ) પ્રિયાલાપ: (ଘ) લોક:
- (5) મિત્ર કદા શત્રુતામ् એતિ ?
- (ક) ભાગ્યક્ષયે (ख) મૃત્યુકાલે (ગ) કાલવિપર્યયે (ଘ) ધનાગમે

2. અધોલિખિતાનાં પ્રશ્નાનાં સંસ્કૃતભાષયા ઉત્તરં લિખત |

- (1) કિં રૂપા: સુહ્દઃ શત્રવ: ચ ?
- (2) મિત્રાણિ રિપવ: ચ કથં જાયન્તે ?
- (3) જન: કસ્માત् પ્રિયતામ् એતિ ?
- (4) કીદૃશાનાં પુરુષાણામ् આપદ: ન ઉપપદ્યને ?
- (5) ય: શત્રૂન् સમ્યગ् વિજાનાતિ તસ્ય કિં ભવતિ ?

3. समासप्रकारं लिखत ।

- (1) प्राज्ञसम्मतम्
(2) कालपर्यये
(3) कामक्रोधौ
(4) मन्त्रहोमजपैः

4. उदाहरणानुसारं शब्दरूपैः रिक्तस्थानानि पूरयत ।

उदाहरणम् :

मित्रम्	मित्रे	मित्राणि
(1) पीडाम्
(2)	लोकेषु
(3) दानेन
(4) कारणात्

5. उदाहरणानुसारं प्रदत्तान् शब्दान् आधृत्य वाक्यरचनां कुरुत ।

उदाहरणम् : बाणको फળो खाय छे. (बाल, फल, खाद) - बालाः फलानि खादन्ति ।

- (1) भेघना पाणी पीअे छे. (मेघना, जल, पा-पिब्)
(2) अधीश पुस्तक वांचे छे. (अधीश, पुस्तक, पठ)
(3) साप दरमां जाय छे. (सर्प, बिल, गम्-गच्छ)
(4) अनिला अभितने बोलावे छे. (अनिला, अमित, आ+हे-ह्यू)
(5) आर्ष गुरुने नमन करे छे. (आर्ष, गुरु, नम्)

6. मातृभाषया उत्तरं लिखत ।

- (1) महाभारतकारे शनु अने भित्र थवानुं कारण शुं बताव्युं छे ?
(2) भित्र शा माटे शनु थर्छ जतो होय छे ?
(3) आपत्तिमां पश्च कोनी बुद्धि विचलित थती नथी ?

7. श्लोकपूर्ति कुरुत ।

- (1) नास्ति जातु रिपवस्तथा ।
(2) आत्मरक्षणतन्त्राणां स्वदोषजाः ।

प्रवृत्तिओ

- महाभारतना प्रसंगो भेणवीने वांचो.
- महाभारतना परिचय माटे दृश्य-श्राव्य माध्यमनो उपयोग करो.

